

ἐκλὸς εἶναι τὸν Θεὸν παρρησία ἀνακηρύττων. ἔτα δὲ, ἐπειδὴ τὸν μονήρη ἀσκήντας βίον ἑώρα τὸν Ἑρμιόπολεως Διόσκορον μᾶλλον ἢ αὐτὸν σεβάζομένους, ἀπ' ἐκείνου μὲν ἀποπαύσασθαι, ἐφ' ἑαυτὸν δὲ τέττας ἐφελκύσαι βεβλόμενος, τᾶναντία ἀπεφαίνεται, καὶ Ἀνθρωπομορφιστὸν ἑαυτὸν ἀναδείκνυσσι, καὶ τὴν τῶν μοναχῶν ἀπλυστέρους ὑποκελίσει, καὶ χίσμα ἐν αὐτοῖς ἐμποίει, καὶ ἐρίδος ἐ συμικρᾶν καὶ ἀλληλομαχίας ἀναρρίπτει φλόγα. καὶ οἷς ἐχρήτο ὅπλοις, τοῖς Ὀριγένης βιβλίοις, τὸ ἀνθρωπομορφον εἶναι τὸ θεὸν ἀναερῶν, ταυτὰ τε καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν αὐτὸς τε καὶ ἡ περὶ αὐτὸν κατὰ τὸ 400. ἔτος συζῶσα Σιώδος ἀναθεματίζει. ἔτος δὲ ἐστὶν ὁ καὶ τὸν θεὸν Χρυσόστομον παρανομῶς καθελῶν, καὶ τοσαῦτά τε καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτὴ ἀδίκως καὶ εἰπὼν καὶ δράσας. ὥς δὴ ἐν ἔτει 412. τὸν βίον κατέλυσε, διάδοχον καταλιπὼν τὸν θεότατον Κύριλλον.

Τὰ αὐτῆ Συγγράμματα.

Τεύχος αὐτὸ μέγα κατὰ Ὀριγένης. Βιβλίον περὶ τῆ κύκλις τῆ Πάχας. Ἐπιστολὴ πρὸς Πορφύριον Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον. Ἐπιστολὴ ἐν τεσσαρῶν συγκειμένη μερῶν. ὧν τὸ μὲν πρῶτον περὶ τῆ Πάχας, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον κατὰ Ἀπολλινάριον καὶ Ὀριγένης, τὸ δὲ τέταρτον τὴν αἰρετικὴν ἀνακαλῶ εἰς μετάνοιαν. Βιβλία τρία περὶ πίστεως. Ἐπιστολὴ περὶ τῆ Πάχας τρεῖς. Ἐπιστολὴ πέμπτη καὶ ἑκτὴ περὶ τῆ Πάχας. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἐπιφάνιον. Κανόνες δέκα καὶ ἀποκρίσεις τρεῖς. Ἐπιστολὴ σωτήριος πρὸς Χρυσόστομον. Ὁμιλία περὶ τῆ τινὶ ὁμοίως ὁ ἀνθρώπος. Λόγος περὶ τῆ διατὶ ἐθιμοῖν τυρὲν καὶ ὡς ἐν τῷ τῶν νηστῶν καιρῷ. Λόγος εἰς τὸν μυζικὸν δειπνον καὶ εἰς τὸν νηπτήρα τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ.

Τὰ αὐτῆ δὲ τῇ βίβλῳ Θεοφίλῳ ἐπιγεγραμμένα ὑπομνήματα τρία. καὶ τῷ μὲν αὐτῷ εἰς τὴν Ἐξοδὸν τὸ, Ἀλεξανδρείας, προσκεῖται. τοῖς δὲ δυοῖν τοῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐπεὶ δὲ οὗτω Θεοφίλος ἐκκλησιαστικῶν συγγραφεὺς ὑποδέσκειν, ὅ, τε Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Ἀντιοχείας ὁ κατὰ τὸ 181. ἔτος ἀκμάσας. αὐτῷ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ὑπομνήματι, τῷ αὐτῷ σελ. 63. Ὀριγένης μνεία τῆ περὶ τὸ 185. ἔτος γυναιζόυτος. τῆ πρώτης ἄρας καὶ τῆ τοῦ ποιήμα. τῆ αὐτῆ δ' ἴσως καὶ τὸ τρίτον.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ὁ μάρτυς ἢ φιλόσοφος ὁ υἱὸς Πρίσκου τῆ Βακχεῖας τὴν αὐτῇ Παλαιστίνῃ Νεάπολιν ἔχε πατρίδα. περὶ δὲ τὸ 89. σωτήριον ἔτος γυναιζόυτος, τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, τῆς Στοϊκῆς, Πυθαγορικῆς, Περιπατητικῆς, καὶ Πλατωνικῆς ἀνερκατῆς ἐγίνετο. περὶ δὲ 133. ἔτος παλαιῶντιν πρεσβύτη πρεῶν καὶ σεμνὸν ἦθος ἐμβαλόντι (ὁ Πολύκαρπος τυχὸν ἐστὶν ἔτος) ἀντυχάν, παρ' αὐτῆ τὰ θεῖα καὶ ἀπλάις τῆς πρὸς Χριστὸν τὸν σωτήρα

πίστεως ἐμνήθη μαθήματα. ἐπὶ Ἀντωνίῳ δὲ τῆ ἐπικληθέντος Εὐσεβῆς, αὐτῷ τὰς διατριβὰς ποιέμεν, κατὰ τὸ 140. ἔτος καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν πρώτῳ συσταζόμενος ἀπολογία, αὐτῷ τε τῷ βασιλεῖ προσεφώνηκε καὶ τῇ Συγκλήτῳ. εἰς τὴν Ἀσίαν δὲ παραγόμενος τὸν πρὸς Τρύφωνα τὸν ἰδαῖον συγκρετῆ μέγαν διάλογον. ἐπὶ τὴν Ῥώμην δὲ ἐπανὼν, τὴν δεύτεραν συγγραφεὶ ἀπολογία, καὶ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ καὶ τῇ Συγκλήτῳ ἀνατίθεται. αὐτῷ δὲ 163. ἔτος τῷ ἀπὸ γυνήσεως αὐτῆ 74. τῷ θεῷ τῆ μαρτυρικῆς κατεκοσμήθη διαδόχῳ, Κρίσκοντος τῆ παμπονήσε καὶ ἀφιλοσόφου σοῦς φιλοσόφου τὴν ἐπιβελὺ αὐτῷ κατακτείναντος.

Τῶν Συγγραμμάτων αὐτῆ εἰς φερόμενα ἐκδόσεις ἡ τε αὐτῇ Κολων. κατὰ τὸ 1686, καὶ ἡ Ἑνετίη. κατὰ τὸ 1747. ἔτος γυνόμενα.

Τῶν συγγραμμάτων αὐτῆ

Τὰ ἀμφίβολα.

Ἐρωτήσεις χριστιανικαὶ εἰς πρὸς Ἑλλήνας. Ἐρωτήσεις ἑλληνικαὶ εἰς πρὸς τὴν Χριστιανὴν περὶ τῆ ἀσωμίας, καὶ περὶ τῆ Θεῶ, καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. καὶ ἀποκρίσεις χριστιανικαὶ πρὸς τὰς προβληθείσας ἐρωτήσεις ἀπὸ τῆς ἑσπερίας τῶν φυσικῶν λογισμῶν. Ἀπεκρίσεις πρὸς τὴν ὁρθόδοξον περὶ τῶν ἀναγκαιῶν ζητημάτων. Ἐκδοτικὴ πίστεως περὶ τῆς ὁρθῆς ὁμολογίας ἐν τῇ τρίτῃ βίβλῳ τῆ περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος σιντάγματος.

Τὰ ἑκλελοιπότα.

Σιώταγμα κατὰ παστῶν τῶν γεγεννημένων αἰρέσεων. Λόγοι κατὰ Μαρκίανους. Σιώταγμα ἐπιγεγραμμένον, Ψάλτης. Σχελικὸν περὶ ψυχῆς. Περὶ ἀναστάσεως. Ὑπομνήματα εἰς τὴν ἑξαήμερον. Λόγος περὶ πρενοίας καὶ πίστεως.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ὁ ἀρχιερεὺς τε καὶ μάρτυς Εἰρηναῖῳ μὲν ἐμαθῆναι, ἐπὶ Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῆ Μαμαίας ἦν, ἔταν αὐτῷ εἰς σωτηρίῳ 218. ἡμῶς. περὶ δὲ τῆ τίνος ἐχρημάτισεν ἐπίσκοπος πόλεως ἐ πάντες εἰ τὰ περὶ αὐτῆ διαλαμβάνοντες σύμφωνοι. ὁ μὲν γὰρ Γεώργιος ὁ Σύγκελλος, καὶ ὁ Ζωναράς, καὶ Νικηφόρος ὁ Καλλιζος, Πόρτε τῆ κατὰ τὴν Ῥώμην αὐτὸν ἐπισκεπῆσαι φασιν. ὁ δὲ Κωνσταντινουπόλεως Γερμανὸς, καὶ Λεόντιος ὁ Βυζάντιος, Ῥώμης. ὁ δὲ Γελάσιος ὁ Πάπας, τῆς μητροπόλεως Ἀράβων. ἅ περ ὅ, τε Κάβη, καὶ ὁ Ὀυδίνος, καὶ ἄλλοι τῶν νεωτέρων ἐπόμενοι, Ἀδάνη τῆ κατὰ τὴν Ἀδριατικὴν Ἀραβίαν ἐμπορίᾳ, τῆ καὶ Ῥωμαϊκῆς ἐμπορίας καλεσμένης, ἐπίσκοπον γινέσθαι διήχουζονται. πῃ μὲν ἐν τῶν Εὐσεβίου τῆ Παμφίλου λέξεων, πῃ δὲ ἐν τῆς τῆ Ἱερωνύμου ἀγνοίας τῆ τοῦ σιντάγματος. τέτων γὰρ ἐ μὲν,

C 2

Θησί.

- (α) Ὁ Σωκρ. ἐν βιβλ. 6. κεφ. 7. (β) Ὁρα τὰ περὶ τῆ Χρυσῆς. (γ) Ὁ Κάβ. αὐτ. (δ) Ὁρα τὰ περὶ τῆ Κυρίλ. (ε) Μνῆα παρὰ Γενναδ. ἐν κεφ. 33. περὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραμ. ἀποσπασμ. δὲ τῆς ἀρχαίας παρὰ Θεοφίλου. ἐν διὰλ. 2. ἐξ αὐτῆ δὲ τῆ τοῦ, τυχὸν καὶ τὸ μέρος τῆ προσφωνητικῆς λόγῃ πρὸς τὴν Φρονούντας τὰ Ὀριγένης, τὸ ἐν τῇ 4. κεφ. τῇ 1. μερ. τῶν πρὸ τῆς ἐν Ἐφέσῃ. Συνὸδ. (ζ) Μνῆα παρὰ Θεοφίλου. ἐν διὰλ. 3. (η) Ὁρα τὰ ἐν τῇ 5. συνελθόν. τῆς οἰκῆς. 5. Συνὸδ. τὰ ἐν σελ. 241. τῇ 4. Τόμ. τῆς τῆ Βιν. ἐκδόσ. (θ) Ταυτῶν ἐ Ἱερών. μετέφρασαν, ὡς αὐτὸς ἐν ἐπισ. 78. (τῇ ἐν Τόμ. 2. σελ. 212.) μαρτυρεῖ. ἡ καὶ τὸ πρῶτον. καὶ ἡ μετὰφρ. ἐξήλπιον. (ι) Μνῆα παρὰ Γενναδ. αὐτ. (κ) Σωκρ. ἀφ' ὧν ὁ Κάβ. (αὐτ.) ἡ τῆ Ἱερών. μετὰφρ. ἐν τῇ 5. Τόμ. τῆς τῶν πατέρ. βιβλίου. μέρος δὲ καὶ ἱδμ. ἐν τῇ 2. Τόμ. τῆς Ἡεταβ. ἡ ἡ ἐπιγραφή. τῆς Doctrin. temp. (λ) Τὰ ἀποσπασμ. ἀρχαίας ἐν τῇ 1. πρᾶξ. τῆς ἐν Ἐφέσῃ. Συνὸδ. (μ) Ἐστὶν ἡ 67. παρ' Ἱερών. παρ' αὐτῆ μετὰφραδ. καὶ ἐν Τόμ. 2. σελ. 207. καμ. (ν) Κανὼν ἐν τῇ 2. Τόμ. τῶν Πανδία. σελ. 170. (ξ) Μνῆα ὁ Παλαιῶν. ἐν τῇ 7. κεφ. τῆ διὰλ. τῇ ἐν τῇ 13. Τόμ. τῆ Χρυσῆς. κατὰ τὴν τῆ Μοναχῆ. ἐκδόσ. (ο) Ἐξ. ἡ δὲ ἐν Παρισ. κατὰ τὸ 1608. ἔτ. ἀπ' ἐν τῇ 1. κεφ. Χρυσόστομος ἐπιγεγραμμένος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Κοιλερ. παρὰ Κάβ. αὐτ. αὐτῷ σελ. 280. (π) Σωκρ. ἐν τῇ 56. Φιλοσοφ. χρονογρ. κωδ. ἐν τῇ τῆς Βιέν. βιβλίου. κατὰ τὴν τῆ Κάβ. μαρτυρίαν. (αὐτ.) ἀρχαία δ' ἔτος. Οἱ αἰρετικοὶ καὶ μᾶλλον οἱ Ἀρμενιοὶ τῇ παρασκευῇ καὶ τῇ τετραδί τῆς Τυρινῆς, ὁμοίως, κλ. (ρ) Σωκρ. χρονογρ. ἡ ἡ ἀρχαία. Τὶ τριπλοῦται ἡ τὶ ἡδύτατον τοῖς Φιλοσόφ. κλ. ὅρα τὸν Κάβ. αὐτ. (σ) Ὁ Ἱερών. ἐν τῇ κατὰλ. τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραμ. καὶ ὁ Ἱερών. παρ' Εὐσεβ. ἐν βιβλ. 4. κεφ. 12. τῆς Ἱστορ. (τ) Ὁ Φαβρίκ. (ἐν μέρ. 1. τῇ 5. βιβλ. σελ. 51.) ὁ δὲ Εὐσεβ. (ἐν βιβλ. 2. κεφ. 13. τῆς Ἱστορ.) ὁ μετ' ἐ πολὺ, Φωτ. τῶν Ἀποστόλων. ὁ δὲ Φωτ. (ἐν κωδ. 234.) Ἀπὸ ἔτε τῇ χρόνῳ πόρῳ ὡν τῶν Ἀποστόλων, ἔτε τῇ ἀρετῇ. (υ) Ὁ Κάβ. ἐν Τόμ. 1. σελ. 61. (φ) Αὐτῆς ὁ Ἱερών. ἐν τῇ ἀρχ. τῆ πρὸς Τρύφ. διὰλ. (χ) Ὁ Κάβ. αὐτ. (ψ) Ὁ Εὐσεβ. ἐν βιβλ. 4. κεφ. 11. τῆς Ἱστορ. (ω) Ὁ Αὐτ. αὐτ. ἐν κεφ. 16. (2α) Ὁ Φαβρίκ. (αὐτ. ἐν σελ. 52.) ὁ δὲ Κάβ. (αὐτ.) ἐν ἔτα 165. (2β) Ὁ Εὐσεβ. αὐτ. (2γ) Ἐστὶν δὲ, Φωτ. ὁ Φωτ. (ἐν κωδ. 124.) Φιλοσοφίας μὲν ὁ ἀνὴρ τῆς τε καὶ ἡμᾶς, καὶ μάλιστα γὰρ τῆς Σύραδιν αἰς ἀπὸν ἀνηγμένης, πολυμαθὴς τε καὶ ἰσορῶν περιβόητος πλάττω. ῥητορικῶς δὲ τέχνας καὶ ἔχει σπαθίῳ ἐπιχρῶσαι τὸ ἑμφορὸν αὐτῆς τῆς φιλοσοφίας κάλλος. διὰ καὶ οἱ λόγοι αὐτῆς ἀπὸς ὅντες δυνατοί, καὶ τὸ ἐπιστοιμὸν διαισώζοντες, τῶν ἐκείνων καὶ σὺν ἀποσπάζοντες ἡδυσμῶν, καὶ τῇ ἱπαγωγῇ καὶ θελησίῳ τῆς πείρας τῶν ἀποσπᾶν ἐφελκόμενοι. (2γ) Μνῆα παρ' Ἱερών. αὐτῇ 2. ἀπολογ. καὶ παρ' Εὐσεβ. ἐν βιβλ. 4. κεφ. 11. τῆς Ἱστορ. (2δ) Παρὰ Φωτ. αὐτῷ κωδ. 125. καὶ παρὰ Ἱερών. ἐν τῇ κατὰλ. καὶ παρ' Εὐσεβ. αὐτ. (2ε) Παρ' Εὐσεβ. αὐτ. αὐτῷ κεφ. 18. καὶ παρ' Ἱερών. αὐτ. (2ζ) Παρὰ τοῖς Αὐτ. αὐτ. (2η) Παρὰ Δαμασκ. αὐτῷ Τόμ. 2. σελ. 755. τῶν Παρὰλ. καὶ παρὰ Φωτ. αὐτῷ κωδ. 48. αἰς ἀμφίβολ. (2θ) Ἀποσπασμῶν. τέτων παρ' Ἀνασασ. τῇ Σινάϊ. ὡς μαρτυρεῖ ὁ Φαβρίκ. αὐτ. αὐτῷ σελ. 60. (2ι) Ἀποσπασμῶν. παρὰ Μοξί. αὐτῷ Τόμ. 2. σελ. 154. (2κ) Ὁ Φωτ. αὐτῷ κωδ. 121. (2λ) Ὁρα τὴν 219. σελ. τῆ Χρυσ. κινόν. τῆ Εὐσεβ. καὶ τὴν 348. ἡ 285. σελ. τῆς Χρυσ. τογραφ. τῆ Συγκλήτ. (2μ) Αὐτ. (2ν) Ἐν σελ. 620. ἡ 468. τῆ Χρυσ. (2ξ) Ἐν βιβλ. 4. κεφ. 31. καὶ βιβλ. 5. κεφ. 15. (2ο) Ἐν σελ. V. τῶν τῆ Ἱππολύτ. συγγραμ. τῶν αὐτῇ Ἀμβεργ. ἐκδόσ. (2π) Αὐτ. αὐτῷ σελ. 1X. (2ρ) Αὐτ. αὐτῷ σελ. 215. (2σ) Ἐν Τόμ. 1. σελ. 102. (2τ) Ἐν Τόμ. 1. σελ. 222.